

mellem Funktionær- og Embedsklasserne i over 25 Aar til lige Gavn og Glæde for begge Parter.

Pürschel: Det er kun et ganske enkelt Punkt af det foreliggende Lovforslag, som jeg ønsker at udtale mig om, nemlig det Ændringsforslag, der af det ærede Medlem Hr. Axel Møller med flere er stillet til Lovforslagets § 94. Jeg vil forudskikke den Bemærkning, at jeg i meget er enig i de Betragtninger, den højtærede Statsminister fremsatte med Hensyn til Umuligheden af ad Lovgivningens Vej at indføre Renhed i det offentlige Liv. Det tror jeg ikke lader sig gøre, men det Ændringsforslag, der er stillet fra visse konservative Medlemmer, sigter paa et bestemt Forhold, og det er den Adgang, der ved Lovens § 94 søges aabnet for en Tjenestemand, der bliver Minister, til at holde sit Embede aabent ved Konstitution i ubegrænset Tid. Naar jeg siger: søges aabnet, er det for saa vidt ikke rigtigt, som jeg netop opfatter det saaledes, at man for de fleste Omraaders Vedkommende kun fastslaar, hvad der allerede maa anses for at være gældende Ret, medens Bestemmelsen har en positiv Betydning overfor et enkelt Omraade, nemlig overfor Dommerne. Jeg vilde ikke gerne, at man her i Salen eller i Offentligheden skulde være i Tvivl om min Stilling til dette Spørgsmaal, og derfor vil jeg her gøre Rede for den og sige, at jeg finder det uheldigt, at man paa Tjenestemandsloven giver en Regel, hvis væsentligste om ikke eneste Betydning er den at ændre en Bestemmelse i Retsplejeloven. Jeg finder ikke, at der er anført tilstrækkelig gode Grunde for en saadan Ændring. Denne Ændring har et kasuistisk Præg, og jeg tror, at man skal være meget varsom med fra Politikerens Side i Tider som disse at lovgive kasuistisk paa Omraader, hvor det kan siges at være til Fordel for Politikerne selv. Derfor vil jeg anbefale, at man stemmer for det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Axel Møller.

Holger Andersen: Jeg vil begynde med at give min uforbeholdne Tilslutning til de Udtalelser, som den højtærede Statsminister fremsatte med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 27 og 28. Jeg kan i et og alt tiltræde de Bemærkninger, som den højtærede Minister fremsatte, og jeg synes, de blev fremsat paa en Maade, som maatte virke i høj Grad overbevisende.

I øvrigt har jeg begæret Ordet for at fremsætte nogle Bemærkninger om det Æn-

dringsforslag, der er stillet af de ærede Medlemmer Hr. Korsgaard, Hr. Axel Møller og Hr. H. F. Ulrichsen, idet jeg maa være ganske uenig i de Betragtninger, som har dikteret Fremsættelsen af dette Ændringsforslag, og ogsaa være ganske uenig i de Udtalelser, der nu blev fremsat fra det ærede Medlem Hr. Pürschels Side. Da det ærede Medlem Hr. Axel Møller havde Ordet for en kort Bemærkning for at svare den højtærede Finansminister, sagde han, at den højtærede Finansminister ingen som helst Grunde havde givet for at ændre Retsplejeloven, der var ikke fremført noget som helst Bevis for at rokke ved de velovervejede og saglige Grunde, paa hvilke Retsplejelovens Bestemmelser i saa Henseende hviler. Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte nu paa ny om, at hvis man vilde ændre vigtige Bestemmelser i Retsplejeloven, maatte de ændres i selve Retsplejeloven og ikke paa det Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd, som vi beskæftiger os med i Dag. Det er den samme Betragtning, som en af de ærede Forslagsstillere har gjort sig til Talsmand for i Aftes i „Berlingske Tidende“, hvor han oven i Købet vil hævde den Opfattelse, at han og hans Meningsfæller skulde gøre sig til Talsmand for et ægte konservativt Princip ud fra den Opfattelse, at det var en Metode af samme Slags som at lovgive paa Finansloven, Retsplejelovens Bestemmelser burde ikke ændres ved en Lov om Ændring i Tjenestemandsloven.

Det forekommer mig, at Betragtninger af den Art fuldstændig ser bort fra de Motiver, der har været bestemmende for den paagældende Bestemmelse i Retsplejelovens § 44. Som der allerede er gjort opmærksom paa — det var vist af det ærede Medlem Hr. Axel Dam —, var det utvivlsomt Hensigten med den paagældende Bestemmelse i Retsplejeloven at forhindre, at en lang Række Dommerembeder kunde holdes besat ved Konstitution for længere Tid, saa at der derved kunde skabes et vist Afhængighedsforhold mellem den dømmende og den udøvende judicielle Magt. Jeg finder, at denne Ændring af Bestemmelsen i Retsplejelovens § 44, 2det Stykke, var et ret typisk Udtryk for den Opfattelse, der var bestemmende, da man her i Danmark gik over til en fuldkommen Adskillelse mellem den udøvende og den dømmende Magt, og jeg tror, at naar en længere Aarrække er gaaet, vil den Tankegang, som var bestemmende for Udformningen af Regelen i Retsplejelovens § 44, 2det Stykke, være i den Grad indgaaet i Befolkningens Bevidsthed, at ingen overhovedet kan tænke sig noget